

политику земље независно од владе и парламента с тим да поставља и опозива канцелара а на његов предлог и министре. Сличан модел је примењен и у Француској у току њене уставне реформе од 1958. год. јер је тада уведен један нови режим који је одговарао специфичној ситуацији Француске под Де Голом. У ствари, то је био баш мешовити систем власти – комбинација председничког и парламентарног при чему је претезала улога и функција председника Републике, да би после уставне ревизије од 1962. год. (увођењем непосредних председничких избора) он добио карактеристике председничког система власти. Одлике мешовитог система власти су, дакле, јак шеф државе – председник републике са овлашћењем да распусти парламент као и другим правима (нарочито у ванредним приликама) али и влада која политички одговара парламенту, с тим да према њему има и одређене противмере у смислу учешћа у његовом распуштању, ангажовања у законодавном раду и др. Поред добрих страна (јер позајмљује елементе и једног и другог система) мешовити систем има и слабости које произилазе из тешкоћа успостављања функционалних веза између парламентарног и председничког система који га прожимају. Ови системи задржавају своју логику у функционисању па се јавља проблем њиховог усаглашавања и успостављања равнотеже која је битна за нормално функционисање власти. У недостатку те равнотеже отварају се дисфункционалности и блокаде унутар система; јављају се сукоби власти јер свака од њих настоји да буде најјача и да се оствари у целости. Проблем усаглашавања ових власти је у томе што и једна и друга иступају са демократским легитимитетом, што може да има за последицу да различито тумаче исту народну вољу. И поред изнетих слабости и тешкоћа у функционисању, мешовити систем власти је још увек актуелан у неким државама и то: Аустрији, Финској, Ирској, Исланду, Португалији и Француској, где се и након Де Гола одржао исти онакав уставни и политички режим за који се погрешно мислило да је само прилагођен његовој личности и ауторитету.

2. ТЕОРИЈА О ЈЕДИНСТВУ ВЛАСТИ

Критика слабости и недоследности теорије и концепције о подели власти је довела до другачијег приступа (гледања) на то како треба да буде организована државна власт да би на најбољи начин функционисала. Тако је наспрам начела о подели власти стајало и начело и пракса јединства власти. Оно се остваривало (и остварује) и у демократском и